

25 april 2010

‘Als Ik van de aarde omhoog geheven zal zijn, zal ik allen tot Mij trekken’
‘Hij is het Lam dat ons weidt naar de wateren van het leven’.

Beste vrienden, Laurieten en vrienden van de Laura van abt Poimên,

Als Kerk in West-Vlaanderen zijn we allemaal diep getroffen door het nieuws met onze bisschop. We hebben geen woorden.

Tijd is het om onze armoede te bekennen en boete te doen. Abt Poimên zou zeggen: ‘Wenen! Onder het Kruis gaan staan met de Moeder Gods en wenen!’ Afdalen tot ons hart breekt en in rouwmoedigheid voor God staan. Hij alleen is heilig en Hij is het die zijn Kerk weer tot een ‘*heilige Kerk*’ kan omvormen.

Terug naar de Psalmen, de gebedssnoer van de monnik, dat Woord van God dat tussen God en mens ons tot nederigheid brengt en ons kan bevrijden. Ik nodig u dan ook samen uit om een week lang iedere dag de zeven boetepsalmen te bidden (Ps 6; 32; 38; 51; 102; 130; 143). Op het einde van elke psalm kan men vrij een psalmoratie formuleren met een voorspraak voor het slachtoffer, voor de dader en voor de hele Kerk. Heer, ontferm U; Christus, ontferm U; Heer, ontferm U.

Het “ik” van de psalm is het diep getekende slachtoffer; het “ik” is ook de stem van degene die gebukt gaat onder schuld; het “ik” is Christus zelf die slachtoffer en dader op zijn schouders neemt en meetrekt, en in zijn voorspraak beiden kan helen. Ja, Christus in ons bidt de psalm mee en geeft aan heel zijn Kerk de ware schoonheid die van God komt onder de werking van de H. Geest. Hij is het Lam dat ons in onschuld weidt naar de bronnen van zuiver en levend water.

Heer,
U kent ons en doorschouwt ons.
Aanzie onze ellende
Ontvang onze armoede
en bekleed ons met uw vergeving.
Herschep het gebrokene
Schenk de genade van de verzoening
Laat ons met Jezus weer opstaan
in het licht dat onvergankelijk leven is. Amen.

Vrede,
Br Benoît,
op dit feest van de evangelist Marcus van wie ik die ene zin in herinnering roep:
‘Heb zout in uzelf en leef in vrede met elkaar’, (Mc 9, 50).